

Ελπίδα αλλαγής ο οργανωμένος-κίνητοποιημένος λαός

Γεώργιος Βασάλος, Πολιτικός επιστήμονας - ερευνητής σε θέματα ΕΕ, υποψήφιος με το ευρωψηφοδέλτιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Στις τριπλές εκλογές καθοριστικό επίδικο είναι η ανάδειξη μιας αριστεράς που να παλεύει για ένα μέτωπο με σαφές και ρεαλιστικό προγραμματικό πλαίσιο εξόδου από την καταστροφή και μιας αριστεράς που να επενδύει στο φούντωμα των λαϊκών - εργατικών αγώνων και την οικοδόμηση αγωνιστικών μορφών οργάνωσης του λαού.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η μόνη δύναμη που έδρασε στο κίνημα μακριά από λογικές ανάθεσης προσπαθώντας να ενισχύσει τις δυνατότητες για αγώνες διαρκείας και δοκιμάζοντας τη συνολική προγραμματική της πρόταση.

Δεν επενδύει σε διαπραγματεύσεις με τους δήμιους του ελληνικού λαού σε Βρυξέλλες και Βερολίνο, αλλά στη συσπείρωση του λαού για την επιβολή της παύσης πληρωμών στο επαχθές χρέος της Τρόικας και της εθnicoποίησης των τραπεζών υπό δημοκρατικό κοινωνικό έλεγχο για να γίνουν τα μασούρια των καπιταλιστών, δημόσιες επενδύσεις για την κάλυψη των αναγκών του λαού. Θέλει επίσης ένα νόμισμα που να ελέγχεται από τους εκλεγμένους αντιπροσώπους του εργαζόμενου λαού κι όχι από τους σκοτεινούς κεντρικούς τραπεζίτες της Φραγκφούρτης σε συνεννόηση με τις δεκαπέντε μεγαλύτερες ευρωπαϊκές τράπεζες.

Δε θέλει ο λαός να βλέπει την ελπίδα μόνο μέσα από τις κάλπες, αλλά να συνειδητοποιεί ότι μόνο στο βαθμό που είναι οργανωμένος και κίνητοποιημένος μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα. Δε ζητά από το λαό να της δώσει την εξουσία εν λευκώ για να λύσει η ίδια τα προβλήματα, αλλά προτείνει στο λαό τη συγκρότηση ενός κοινωνικο-πολιτικού μετώπου στο οποίο θα έχει ο ίδιος τον έλεγχο μέσα από τη συμμετοχή του και που αυτό θα πρέπει να φτάσει να ασκεί κυβερνητική εξουσία.

Στο οικονομικό πεδίο, μια τέτοια μετωπική κυβέρνηση βασισμένη στον οργανωμένο λαό θα πρέπει να καταργήσει τους εξοντωτικούς φόρους στους πολλούς και ταυτόχρονα να αυξήσει τα φορολογικά έσοδα φορολογώντας περισσότερο τα κέρδη και τις μεγάλες περιουσίες και βάζοντας περιορισμούς στις εξαγωγές κεφαλαίων. Έτσι θα μπορέσει να δώσει άμεσα επιδόματα σε όλους τους ανέργους. Θα μπορέσει όμως και να βρει πόρους για επενδύσεις στην ενεργειακή υποδομή που να μειώνουν την εξωτερική εξάρτηση. Πρέπει να ανακτήσουμε την εσωτερική αγορά βάζοντας φρένο στις αθρόες εισαγωγές. Ένα δημόσιο χρηματοπιστωτικό σύστημα θα μπορούσε να χρηματοδοτήσει αυτοδιαχειριζόμενες επιχειρήσεις σε όλους τους κλάδους, παραγωγικούς συνεταιρισμούς στη γεωργία και όχι μόνο, και μικρές επιχειρήσεις. Μόνο έτσι μπορούμε να βγούμε από την κατάσταση τεράστιας δομικής ανεργίας στην οποία βρισκόμαστε. Ο δημοκρατικός σχεδιασμός σε όλα τα επίπεδα μπορεί να προωθηθεί απέναντι στις τυφλωμένες από τη δίψα του κέρδους «δυνάμεις της αγοράς».

Ένας ευρωβουλευτής της ANΤΑΡΣΥΑ θα είχε πολύ δουλειά να κάνει αξιοποιώντας τις δυνατότητες που θα του δοθούν για πρωτοβουλίες συντονισμού με τους αγώνες των άλλων λαών ενάντια στην ΕΕ του κεφαλαίου κι ενισχύοντας τη γραμμή ρήξης με χρέος, Ευρώ και τη γραφειοκρατική ΕΕ μέσα στην ευρωπαϊκή αριστερά. Το πολιτικό στίγμα του θα άνοιγε νέες δυνατότητες μέσα στο υπάρχον βουβό πολιτικό σκηνικό στην Ελλάδα.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 17.5.2014